

Μ η τ ρ ώ ο Θ ε μ ά τ ω ν Γ ν ώ σ ε ω ν

Γνωστικό Αντικείμενο: Οικονομικές Επιστήμες

1. Σύμφωνα με τη Νεοκλασική Θεωρία, μία Οικονομία είναι αποτελεσματική όταν:
 - α. Οι επιχειρήσεις μεγιστοποιούν το κέρδος.
 - β. Αξιοποιεί κάθε ευκαιρία να επιτύχει εξάλειψη της ακραίας φτώχειας.
 - γ. Αξιοποιεί κάθε ευκαιρία να βελτιώσει τη ζωή κάποιων μελών της, χωρίς να επιδεινώσει τη ζωή κάποιων άλλων.
 - δ. Αξιοποιεί κάθε ευκαιρία για ίση διανομή του παραγόμενου προϊόντος.
2. Το δυνητικό προϊόν δεν μπορεί να αυξηθεί λόγω:
 - α. Μόνιμης αύξησης στη προσφορά χρήματος
 - β. Υψηλότερου ποσοστού επενδύσεων
 - γ. Τεχνολογικών βελτιώσεων
 - δ. Της αύξησης του εργατικού δυναμικού
3. Η αύξηση του ανθρώπινου κεφαλαίου επιτυγχάνεται κυρίως μέσω:
 - α. Αύξησης του πληθυσμού
 - β. Μείωσης μισθών
 - γ. Εκπαίδευσης και κατάρτισης
 - δ. Φοροαπαλλαγών
4. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:
 - α. Το φυσικό κεφάλαιο (physical capital) περιλαμβάνει μηχανήματα, κτίρια και άλλα παραγωγικά περιουσιακά στοιχεία που έχουν κατασκευαστεί με στόχο τη μείωση της ανεργίας.
 - β. Το φυσικό κεφάλαιο (physical capital) περιλαμβάνει μηχανήματα, κτίρια και άλλα παραγωγικά περιουσιακά στοιχεία που έχουν κατασκευαστεί με στόχο τον περιορισμό του πληθωρισμού κόστους.
 - γ. Το φυσικό κεφάλαιο (physical capital) περιλαμβάνει μηχανήματα, κτίρια και άλλα παραγωγικά περιουσιακά στοιχεία που έχουν κατασκευαστεί με στόχο την παραγωγή άλλων αγαθών.
 - δ. Το φυσικό κεφάλαιο (physical capital) περιλαμβάνει μηχανήματα, κτίρια και άλλα παραγωγικά περιουσιακά στοιχεία που έχουν κατασκευαστεί με στόχο τη μεγιστοποίηση του κέρδους.

5. Το ανθρώπινο κεφάλαιο (human capital) περιλαμβάνει:

- α. Το ειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό.
- β. Το επίπεδο εκπαίδευσης και τις δεξιότητες των εργαζομένων.
- γ. Το άθροισμα των αμοιβών του προσωπικού μιας επιχείρησης.
- δ. Το άθροισμα των αμοιβών του προσωπικού μιας επιχείρησης μείον τις εισφορές στην κοινωνική ασφάλιση.

6. Μικροοικονομική είναι ο κλάδος της οικονομικής που:

- α. Μελετά με ποιο τρόπο παίρνουν αποφάσεις τα άτομα και πώς αυτές οι αποφάσεις αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους.
- β. Μελετά με ποιο τρόπο παίρνουν αποφάσεις οι μεμονωμένες επιχειρήσεις, ώστε να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους.
- γ. Μελετά κάτω από ποιες συνθήκες επιτυγχάνεται το σημείο ισορροπίας των αγορών.
- δ. Μελετά τον τρόπο δημιουργίας κανονικών κερδών.

7. Μακροοικονομική είναι ο κλάδος της οικονομικής που:

- α. Μελετά τη διαμόρφωση των συνθηκών για την καταπολέμηση της ανεργίας.
- β. Μελετά τις συνολικές ανόδους και καθόδους της οικονομίας.
- γ. Μελετά τη διαμόρφωση των συνθηκών για την καταπολέμηση του πληθωρισμού.
- δ. Μελετά τις πολιτικές σε συνθήκες ύφεσης.

8. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Μία χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το μέσο κόστος για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.
- β. Μία χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το κόστος ευκαιρίας για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.
- γ. Μία χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το συνολικό κόστος για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.
- δ. Μία χώρα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το μέσο κόστος εργασίας για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.

9. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Μία χώρα έχει απόλυτο πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το μέσο κόστος για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.
- β. Μία χώρα έχει απόλυτο πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν παράγει περισσότερο προϊόν ανά εργαζόμενο από τις άλλες χώρες.
- γ. Μία χώρα έχει απόλυτο πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το συνολικό κόστος εργασίας για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας

είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.

δ. Μία χώρα έχει απόλυτο πλεονέκτημα στην παραγωγή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εάν το κόστος για την παραγωγή του εν λόγω αγαθού ή της υπηρεσίας μείον τις επιδοτήσεις είναι χαμηλότερο απ' ό,τι είναι για άλλες χώρες.

10. Έστω ότι η σχέση ανάμεσα στην μεταβλητή y (εξαρτημένη) και στην μεταβλητή x (ανεξάρτητη) απεικονίζεται με μία συνάρτηση γραμμικής μορφής θετικής κλίσης. Τότε:

α. Όταν αυξάνεται η x μειώνεται η y .

β. Όταν αυξάνεται η x η y παραμένει σταθερή

γ. Όταν αυξάνεται η x μειώνεται η y αλλά με μικρότερο ρυθμό.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

11. Ποιος από τους παρακάτω ορισμούς είναι ορθός:

α. Αποτελεσματικότητα είναι η ικανότητα της κοινωνίας να παίρνει ό,τι καλύτερο μπορεί από την επιχειρηματικότητα.

β. Αποτελεσματικότητα είναι η ικανότητα της κοινωνίας να παίρνει ό,τι καλύτερο μπορεί από τους σπανίζοντες πόρους.

γ. Αποτελεσματικότητα είναι η ικανότητα της κοινωνίας να παίρνει ό,τι καλύτερο μπορεί από τα φορολογικά έσοδα.

δ. Αποτελεσματικότητα είναι η ικανότητα της κοινωνίας να παίρνει ό,τι καλύτερο μπορεί από το ανθρώπινο κεφάλαιο.

12. Ποια από τις προτάσεις ΔΕΝ είναι ορθή:

α. Η μελέτη μεγάλων παραγωγικών κλάδων είναι θέμα Μακροοικονομικής.

β. Η Μακροοικονομική ασχολείται με φαινόμενα του συνόλου της οικονομίας.

γ. Η Μικροοικονομική αποτελεί δομικό λίθο της Μακροοικονομικής.

δ. Η Μακροοικονομική περιλαμβάνει και την πολιτική κατά του πληθωρισμού.

13. Η ζήτηση για καφέ θα αυξηθεί αν:

α. Αυξηθεί η τιμή του καφέ

β. Μειωθεί η τιμή της ζάχαρης

γ. Αυξηθεί η τιμή της ζάχαρης

δ. Μειωθεί το εισόδημα των καταναλωτών

14. Η ζήτηση για καφέ θα μειωθεί αν:

α. Αυξηθεί η τιμή του καφέ

β. Αυξηθεί το εισόδημα των καταναλωτών

γ. Μειωθεί η τιμή του τσαγιού

δ. Μειωθεί η τιμή της ζάχαρης

15. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

α. Η καμπύλη ζήτησης είναι γράφημα της σχέσης μεταξύ της τιμής ενός αγαθού και ζητούμενης ποσότητας και έχει θετική κλίση.

β. Η καμπύλη ζήτησης είναι γράφημα της σχέσης μεταξύ της τιμής ενός αγαθού και ζητούμενης ποσότητας και έχει αρνητική κλίση.

γ. Η καμπύλη ζήτησης είναι γράφημα της σχέσης μεταξύ της προσφερόμενης και της ζητούμενης ποσότητας ενός αγαθού.

δ. Η καμπύλη ζήτησης είναι γράφημα της σχέσης μεταξύ της τιμής ενός αγαθού και ενός υποκατάστατου και έχει αρνητική κλίση.

16. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

α. Οι καμπύλες προσφοράς και ζήτησης είναι παράλληλες μεταξύ τους.

β. Οι καμπύλες προσφοράς και ζήτησης τέμνονται σε σημείο ελλείμματος.

γ. Οι καμπύλες προσφοράς και ζήτησης τέμνονται σε σημείο πλεονάσματος.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

17. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

α. Ζητούμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που προσφέρεται στους καταναλωτές.

β. Ζητούμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που αγοράζουν οι καταναλωτές και αντιστοιχεί στο σημείο ισορροπίας

γ. Ζητούμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που είναι πρόθυμοι να αγοράσουν οι καταναλωτές σε κάποια συγκεκριμένη τιμή.

δ. Ζητούμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που αγοράζουν οι καταναλωτές στην τιμή που προσδιορίζεται μετά την παρέμβαση του κράτους.

18. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

α. Προσφερόμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που οι παραγωγοί είναι πρόθυμοι να πουλήσουν στο σημείο ισορροπίας.

β. Προσφερόμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που οι παραγωγοί πωλούν μετά την επιδότηση.

γ. Προσφερόμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που οι παραγωγοί είναι πρόθυμοι να πουλήσουν μετά την αφαίρεση του ΦΠΑ.

δ. Προσφερόμενη ποσότητα είναι η πραγματική ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας που οι παραγωγοί είναι πρόθυμοι να πουλήσουν σε κάποια συγκεκριμένη τιμή.

19. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

α. Έλλειμμα (shortage) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η τιμή πώλησης είναι υψηλότερη από την τιμή ισορροπίας.

β. Έλλειμμα (shortage) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η τιμή πώλησης είναι χαμηλότερη από την τιμή ισορροπίας.

γ. Έλλειμμα (shortage) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η προσφορά είναι μεγαλύτερη από τη ζήτηση.

δ. Έλλειμμα (shortage) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται μετά την κρατική επιδότηση.

20. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Πλεόνασμα (surplus) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η τιμή πώλησης είναι υψηλότερη από την τιμή ισορροπίας.
- β. Πλεόνασμα (surplus) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η τιμή πώλησης είναι χαμηλότερη από την τιμή ισορροπίας.
- γ. Πλεόνασμα (surplus) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται, όταν η ζητούμενη ποσότητα είναι μεγαλύτερη από την προσφερόμενη.
- δ. Πλεόνασμα (surplus) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας εμφανίζεται μόνο στην περίπτωση των κατώτερων αγαθών.

21. Διαπιστώθηκε ότι κατά τελευταία 15 χρόνια παρουσιάστηκε πτώση στις τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων. Στην περίπτωση αυτή, ποια από τις παρακάτω προτάσεις τείνει να είναι σωστή:

- α. Η ζήτηση για αεροπορικά εισιτήρια έχει διπλασιαστεί κατά τα τελευταία 15 χρόνια, εν μέρει λόγω της ποιοτικής αναβάθμισης των αεροδρομίων.
- β. Η ζητούμενη ποσότητα για αεροπορικά εισιτήρια έχει διπλασιαστεί κατά τα τελευταία 15 χρόνια, εν μέρει λόγω της πτώσης της τιμής των εισιτηρίων.
- γ. Η ζήτηση για αεροπορικά εισιτήρια έχει διπλασιαστεί κατά τα τελευταία 15 χρόνια, εν μέρει λόγω των επιδοτήσεων.
- δ. Η ζήτηση για αεροπορικά εισιτήρια έχει διπλασιαστεί κατά τα τελευταία 15 χρόνια, εν μέρει λόγω αυξήσεων στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

22. Εισροή (input) ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας είναι:

- α. Η συνολική δαπάνη που αντιστοιχεί στην αγορά του αγαθού ή της υπηρεσίας.
- β. Ένα αγαθό ή μια υπηρεσία που χρησιμοποιείται στην παραγωγή άλλου αγαθού ή υπηρεσίας.
- γ. Η ζητούμενη ποσότητα αγαθών ή υπηρεσιών.
- δ. Ένα αγαθό ή μια υπηρεσία που χρησιμοποιείται στην παραγωγή άλλου αγαθού ή υπηρεσίας στην περίπτωση ελλείμματος.

23. Το ατομικό πλεόνασμα καταναλωτή στην περίπτωση αγοράς ενός αγαθού Χ είναι:

- α. Το καθαρό όφελος για τον καταναλωτή που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης του αγαθού Χ σε δεδομένη τιμή.
- β. Το καθαρό όφελος για τον καταναλωτή που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της προθυμίας πληρωμής και της τιμής που πράγματι πληρώνει ο καταναλωτής για την αγορά του αγαθού Χ.
- γ. Το καθαρό όφελος για τον καταναλωτή που προκύπτει, όταν η τιμή ενός αγαθού αντιστοιχεί στο σημείο ισορροπίας.
- δ. Το καθαρό όφελος για τον καταναλωτή που προκύπτει, όταν η τιμή ενός αγαθού επιδοτείται.

24. Το ατομικό πλεόνασμα του παραγωγού στην περίπτωση ενός αγαθού Χ είναι:

- α. Το καθαρό όφελος για τον παραγωγό που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της

προσφοράς και της ζήτησης για το αγαθό Χ.

β. Το καθαρό όφελος για τον παραγωγό που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής και της τιμής του αγαθού Χ μετά την επιδότηση.

γ. Η διαφορά μεταξύ της τιμής που εισπράττει ο παραγωγός και του κόστους παραγωγής.

δ. Το καθαρό όφελος στο σημείο ισορροπίας.

25. Ο έλεγχος τιμών (price control) αναφέρεται:

α. Στην παρακολούθηση των τιμών ώστε να μην διαταράσσεται η ισορροπία της αγοράς.

β. Σε νομικούς περιορισμούς σχετικά με το πόσο ψηλά ή πόσο χαμηλά μπορεί να διαμορφωθεί η αγοραία τιμή.

γ. Στον περιορισμό του στασιμοπληθωρισμού.

δ. Στον έλεγχο της αγοραίας τιμής για τον προσδιορισμό του ΦΠΑ.

26. Στην περίπτωση που η κυβέρνηση επιβάλλει ανώτατη τιμή (price ceiling) σε ένα αγαθό Χ:

α. Η τιμή του Χ επιβάλλεται κάτω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται έλλειμμα.

β. Η τιμή του Χ επιβάλλεται πάνω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται έλλειμμα.

γ. Η τιμή του Χ επιβάλλεται κάτω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται υπερπροσφορά.

δ. Η τιμή του Χ επιβάλλεται επί του σημείου ισορροπίας και επιδοτείται.

27. Στην περίπτωση που η κυβέρνηση επιβάλλει κατώτατη τιμή (price floor) σε ένα αγαθό Χ:

α. Η τιμή του Χ επιβάλλεται πάνω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται έλλειμμα.

β. Η τιμή του Χ επιβάλλεται πάνω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται υπερπροσφορά.

γ. Η τιμή του Χ επιβάλλεται κάτω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται έλλειμμα.

δ. Η τιμή του Χ επιβάλλεται κάτω από το σημείο ισορροπίας και δημιουργείται υπερπροσφορά.

28. Εάν η κυβέρνηση σχεδιάζει να επιβάλει μία κατώτατη τιμή σε ένα αγαθό, ποιοι είναι πιθανότερο να το επιθυμούν:

α. Ούτε οι αγοραστές ούτε οι πωλητές.

β. Και οι αγοραστές και οι πωλητές.

γ. Οι πωλητές.

δ. Οι αγοραστές.

29. Εάν η κυβέρνηση σχεδιάζει να επιβάλει μία ανώτατη τιμή σε ένα αγαθό, ποιοι είναι πιθανότερο να το επιθυμούν:

α. Ούτε οι αγοραστές ούτε οι πωλητές.

β. Και οι αγοραστές και οι πωλητές.

γ. Οι πωλητές.

δ. Οι αγοραστές.

30. Ποια ενέργεια της κυβέρνησης από τις παρακάτω θεωρείτε ως τυπικό παράδειγμα «κατώτατης τιμής»:

- α. Έλεγχος στις τιμές των ενοικίων.
- β. Υποχρεωτική τιμή πετρελαίου θέρμανσης στο 1 ευρώ το λίτρο ενώ η τιμή ισορροπίας είναι 1,5 ευρώ το λίτρο.
- γ. Ελάχιστος μισθός στα 750 ευρώ.
- δ. Όλες οι λοιπές περιπτώσεις που αναφέρονται αποτελούν τυπικά παραδείγματα «κατώτατης τιμής».

31. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις ΔΕΝ είναι ορθή:

- α. Η κατώτατη τιμή επιβάλλεται πάντα πάνω από το σημείο ισορροπίας.
- β. Εάν η ανώτατη τιμή προσδιοριστεί πάνω από το σημείο ισορροπίας δεν ασκεί καμία επίδραση.
- γ. Ο προσδιορισμός κατώτατου μισθού αντιστοιχεί σε επίπεδο μισθού κατώτερου της ισορροπίας.
- δ. Ο προσδιορισμός κατώτατου μισθού αντιστοιχεί σε επίπεδο μισθού ανώτερο του σημείου ισορροπίας.

32. Η ζήτηση για φάρμακα είναι συχνά:

- α. Ελαστική
- β. Μοναδιαίας ελαστικότητας
- γ. Τελείως ελαστική
- δ. Ανελαστική

33. Τα αγαθά πολυτελείας χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι:

- α. Η ζήτησή τους είναι ανεξάρτητη από το εισόδημα
- β. Η ζήτησή τους μειώνεται όταν αυξάνεται το εισόδημα των καταναλωτών
- γ. Η ζήτησή τους είναι ανελαστική
- δ. Η ζήτησή τους αυξάνεται αναλογικά περισσότερο από την αύξηση του εισοδήματος των καταναλωτών

34. Η ελαστικότητα ζήτησης υπολογίζεται ως:

- α. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή της τιμής.
- β. Η μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με τη μεταβολή της τιμής.
- γ. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή του διαθέσιμου εισοδήματος.
- δ. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την απόλυτη μεταβολή της τιμής.

35. Ποια από τις παρακάτω εκτιμήσεις είναι σωστή για την ελαστικότητα ζήτησης της βενζίνης ως προς την τιμή βραχυχρονίως :

- α. 1,09
- β. 2,09
- γ. 0,09
- δ. 3,09

36. Επιλέξτε την σωστή απάντηση:

- α. Η ύπαρξη στενών υποκατάστατων για ένα αγαθό X συνεπάγεται χαμηλή ελαστικότητα ζήτησης για το X .
- β. Η ύπαρξη στενών υποκατάστατων για ένα αγαθό X συνεπάγεται υψηλή ελαστικότητα ζήτησης για το X .
- γ. Η ύπαρξη στενών υποκατάστατων για ένα αγαθό X συνεπάγεται μοναδιαία ελαστικότητα ζήτησης για το X .
- δ. Η ύπαρξη στενών υποκατάστατων δεν αποτελεί προσδιοριστικό παράγοντα της ελαστικότητας.

37. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις είναι πιθανό να συνεπάγεται, ώστε ένα αγαθό να είναι ανελαστικής ζήτησης ως προς την τιμή:

- α. Το αγαθό να έχει πολλά στενά υποκατάστατα.
- β. Το αγαθό να είναι κατώτερο.
- γ. Το αγαθό να είναι πολυτελείας.
- δ. Το αγαθό να είναι πρώτης ανάγκης.

38. Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

- α. Ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή είναι ένα μέτρο που δείχνει πώς ανταποκρίνεται η προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού X στη ζήτηση για το αγαθό X .
- β. Ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή είναι ένα μέτρο που δείχνει πώς ανταποκρίνεται η προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού X στην τιμή ισορροπίας.
- γ. Ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή είναι ένα μέτρο που δείχνει πώς ανταποκρίνεται η προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού X στις μεταβολές της τιμής του.
- δ. Ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή είναι ένα μέτρο που δείχνει πώς ανταποκρίνεται η προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού X στις τιμές που αντιστοιχούν στην περιοχή πάνω από το σημείο ισορροπίας.

39. Η ελαστικότητα προσφοράς υπολογίζεται ως:

- α. Η ποσοστιαία μεταβολή της προσφερόμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή της τιμής.
- β. Η μεταβολή της προσφερόμενης ποσότητας διαιρεμένης με τη μεταβολή της τιμής.
- γ. Η ποσοστιαία μεταβολή της προσφερόμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή του διαθέσιμου εισοδήματος.
- δ. Η ποσοστιαία μεταβολή της προσφερόμενης ποσότητας διαιρεμένης με την απόλυτη μεταβολή της τιμής.

40. Στην περίπτωση ανελαστικής προσφοράς η ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή πρέπει να είναι:

- α. Μηδέν.
- β. Μικρότερη της μονάδας.
- γ. Μεγαλύτερη της μονάδας.
- δ. Άπειρο.

41. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Η ελαστικότητα προσφοράς εξαρτάται από χρονική περίοδο άνω του τριμήνου.
- β. Η ελαστικότητα προσφοράς εξαρτάται από χρονική περίοδο άνω του έτους.
- γ. Η ελαστικότητα προσφοράς εξαρτάται από τη χρονική περίοδο που έχει παρέλθει από την μεταβολή της τιμής.
- δ. Η ελαστικότητα προσφοράς εξαρτάται από χρονική περίοδο άνω του εξαμήνου.

42. Μία μείωση στην προσφορά ενός αγαθού (μετακίνηση της καμπύλης προς τα αριστερά) θα αυξήσει τα συνολικά έσοδα εάν:

- α. Η προσφορά είναι ελαστική ως προς την τιμή.
- β. Η προσφορά είναι ανελαστική ως προς την τιμή.
- γ. Η ζήτηση είναι ελαστική ως προς την τιμή.
- δ. Η ζήτηση είναι ανελαστική ως προς την τιμή.

43. Η Εισοδηματική Ελαστικότητα της Ζήτησης:

- α. Μετρά πόσο η ζητούμενη ποσότητα ενός αγαθού αντιδρά σε μία μεταβολή του εισοδήματος των καταναλωτών εφ' όσον το αγαθό επιδοτείται.
- β. Μετρά πόσο η ζητούμενη ποσότητα ενός αγαθού αντιδρά σε μία μεταβολή του εισοδήματος των καταναλωτών.
- γ. Μετρά πόσο η ζητούμενη ποσότητα ενός αγαθού αντιδρά σε μία μεταβολή του εισοδήματος των καταναλωτών όταν η τιμή του αγαθού είναι πάνω από το σημείο ισορροπίας.
- δ. Μετρά πόσο η ζητούμενη ποσότητα ενός αγαθού αντιδρά σε μία μεταβολή του εισοδήματος των καταναλωτών όταν η τιμή του αγαθού βρίσκεται κάτω από το σημείο ισορροπίας.

44. Η Εισοδηματική Ελαστικότητα Ζήτησης υπολογίζεται ως:

- α. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή του εισοδήματος.
- β. Η μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με μεταβολή του εισοδήματος.
- γ. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την ποσοστιαία μεταβολή του εισοδήματος αφού προστεθεί η επιδότηση.
- δ. Η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας διαιρεμένης με την απόλυτη μεταβολή του εισοδήματος.

45. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

- α. Σε γενικές γραμμές όσο πιο απότομη (λιγότερο επίπεδη) είναι μια καμπύλη ζήτησης το πιθανότερο είναι να είναι ελαστικής ζήτησης.
- β. Σε γενικές γραμμές όσο πιο απότομη (λιγότερο επίπεδη) είναι μια καμπύλη ζήτησης το πιθανότερο είναι να είναι ανελαστικής ζήτησης.
- γ. Σε γενικές γραμμές όσο πιο επίπεδη (λιγότερο απότομη) είναι μια καμπύλη ζήτησης το πιθανότερο είναι να είναι ανελαστικής ζήτησης.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι ορθή.

46. Όταν η ελαστικότητα ζήτησης ως προς την τιμή είναι μεγαλύτερη της μονάδας:
- α. Η αύξηση της τιμής αυξάνει τα συνολικά έσοδα.
 - β. Η αύξηση της τιμής μειώνει τα συνολικά έσοδα.
 - γ. Η αύξηση της τιμής δεν επηρεάζει τα συνολικά έσοδα.
 - δ. Η αύξηση της τιμής ισοσκελίζει τα έσοδα με τα έξοδα.
47. Έστω ότι μία αύξηση της τιμής ενός αγαθού κατά 10% ακολουθείται από μία ισόποση ποσοστιαία μείωση της ζητούμενης ποσότητάς του, η ελαστικότητα ζήτησης ως προς την τιμή θα είναι:
- α. Μηδενικής ελαστικότητας.
 - β. Μοναδιαίας ελαστικότητας.
 - γ. Υψηλής ελαστικότητας.
 - δ. Ανελαστική.
48. Ένα έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο συνεπάγεται:
- α. Πλεόνασμα στο ισοζύγιο κεφαλαίων
 - β. Βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών
 - γ. Οι εξαγωγές είναι περισσότερες από τις εισαγωγές
 - δ. Επιδείνωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών
49. Ο «Εμπορικός Προστατευτισμός» (trade protection):
- α. Υπάρχει σε μία οικονομία όταν η κυβέρνηση δεν προσπαθεί ούτε να αυξήσει ούτε να μειώσει τις εξαγωγές και τις εισαγωγές.
 - β. Όταν η κυβέρνηση ακολουθεί πολιτική ανοικτής αγοράς.
 - γ. Όταν η κυβέρνηση περιορίζει την είσοδο μεταναστών
 - δ. Καμία από τις λοιπές περιπτώσεις δεν αντιστοιχεί στον «εμπορικό προστατευτισμό»
50. Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:
- α. Στην περίπτωση επιβολής από την κυβέρνηση δασμού στις εισαγωγές ενός αγαθού, αυξάνεται η εγχώρια τιμή του εισαγόμενου σε σημείο πάνω από τη διεθνή τιμή του.
 - β. Στην περίπτωση επιβολής από την κυβέρνηση δασμού στις εισαγωγές ενός αγαθού, αυξάνεται η εγχώρια τιμή του εισαγόμενου σε σημείο κατά τι μικρότερο από τη διεθνή τιμή.
 - γ. Στην περίπτωση επιβολής από την κυβέρνηση δασμού στις εισαγωγές ενός αγαθού, αυξάνεται η εγχώρια τιμή του εισαγόμενου σε σημείο επαρκώς κάτω από τη διεθνή τιμή.
 - δ. Στην περίπτωση επιβολής από την κυβέρνηση δασμού στις εισαγωγές ενός αγαθού, αυξάνεται η εγχώρια τιμή του εισαγόμενου σε σημείο ίσο με τη διεθνή τιμή.
51. Επιλέξτε ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι αληθής για τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου:
- α. Επιβάλλει εισαγωγικούς δασμούς.
 - β. Επιβάλλει ποσοστώσεις.
 - γ. Εποπτεύει διεθνείς εμπορικές συμφωνίες και επιλύει διαφορές.

δ. Εποπτεύει τη διατήρηση των ισοτιμιών των νομισμάτων έναντι του δολαρίου.

52. Ο Λογαριασμός του Ισοζυγίου Πληρωμών:

α. Είναι η σύνοψη όλων των συναλλαγών της χώρας με άλλες χώρες, για ένα δεδομένο έτος.

β. Είναι το ισοζύγιο αναλήψεων – καταθέσεων μιας τράπεζας για ένα δεδομένο έτος.

γ. Είναι η σύνοψη των συναλλαγών του τραπεζικού τομέα μιας χώρας για ένα δεδομένο έτος.

δ. Είναι η σύνοψη των συναλλαγών των χωρών της Ευρωζώνης.

53. Ποιος από τους παρακάτω ορισμούς του Εμπορικού Ισοζυγίου είναι ορθός:

α. Είναι το ισοζύγιο της αξίας των εξαγωγών μιας χώρας μείον την αξία των εισαγόμενων κεφαλαιουχικών αγαθών.

β. Είναι το ισοζύγιο της αξίας των εξαγωγών μιας χώρας μείον την αξία των εσόδων από τον τουρισμό.

γ. Είναι το ισοζύγιο της αξίας των εξαγωγών μιας χώρας συν την αξία των εισαγόμενων αγαθών και υπηρεσιών.

δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι η ορθή.

54. Σε ποια περίπτωση από τις παρακάτω θεωρείτε ότι σε μια οικονομία υπάρχει έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο:

α. Όταν υφίσταται υπερβάλλον μέγεθος της αξίας των εισαγωγών έναντι του μεγέθους της αξίας των εξαγωγών.

β. Όταν υφίσταται έλλειμμα το οποίο δεν αντισταθμίζεται από τις ροές κεφαλαίων.

γ. Όταν οι τιμές των εισαγόμενων αγαθών είναι χαμηλότερες από αυτές των εισαγόμενων.

δ. Οι εξαγωγές αντισταθμίζουν τις εισαγωγές.

55. Μία «ανοιχτή οικονομία» (“open economy”):

α. Είναι η οικονομία η οποία είναι ανοικτή στον ανταγωνισμό.

β. Είναι η οικονομία η οποία δεν ανήκει σε έναν οικονομικό συνασπισμό κρατών.

γ. Είναι η οικονομία που αλληλοεπιδρά με άλλες οικονομίες.

δ. Είναι η οικονομία που δεν ανήκει σε ζώνη κοινού νομίσματος.

56. Εάν η Λίρα Τουρκίας από 4 Λίρες μεταβληθεί σε 6 Λίρες ανά Ευρώ, τότε:

α. Η Τουρκική Λίρα έναντι του Ευρώ ανατιμάται.

β. Ένας Τούρκος τουρίστας στην Αθήνα επωφελείται.

γ. Τα προϊόντα που εξάγει η Τουρκία καθίσταται λιγότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με την τιμή τους.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν ισχύει.

57. Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

α. Η Χρησιμότητα (Utility) αναφέρεται στην αξία χρήσης ενός αγαθού.

β. Η Χρησιμότητα (Utility) είναι μέτρο της ικανοποίησης ενός καταναλωτή που προέρχεται από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών.

γ. Η Χρησιμότητα (Utility) είναι μέτρο της ικανοποίησης ενός καταναλωτή που προέρχεται από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών ανελαστικής ζήτησης.

δ. Χρησιμότητα (utility) είναι μέτρο της ικανοποίησης ενός καταναλωτή που προέρχεται από την κατανάλωση ειδών πρώτης ανάγκης.

58. Η αύξηση της ανεργίας ως συνέπεια της οικονομικής ύφεσης οφείλεται πιθανότατα στην αύξηση της:

α. Κυκλικής ανεργίας

β. Διαρθρωτικής ανεργίας

γ. Ανεργίας τριβής

δ. Εκούσιας ανεργίας

59. Ας υποθέσουμε ότι ένα άτομο βρίσκει μια καινούρια δουλειά αλλά θα πρέπει να παραιτηθεί από την παλιά του δουλειά κάποιους μήνες πριν ξεκινήσει τη καινούργια δουλειά. Η εγγραφή του στις λίστες των ανέργων καταχωρείται ως:

α. Εποχιακή ανεργία

β. Διαρθρωτική ανεργία

γ. Κυκλική ανεργία

δ. Ανεργία τριβής

60. Μία αύξηση της αβεβαιότητας στην οικονομία που μειώνει τις επενδύσεις θεωρείται:

α. Διαταραχή της προσφοράς

β. Διαρθρωτική μεταβολή

γ. Νομισματική σταθερότητα

δ. Διαταραχή της ζήτησης

61. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι αληθής:

α. Η καμπύλη οριακής χρησιμότητας αποτυπώνει την αρχή της φθίνουσας οριακής χρησιμότητας και έχει θετική κλίση.

β. Η καμπύλη οριακής χρησιμότητας αποτυπώνει την αρχή της φθίνουσας οριακής χρησιμότητας και είναι παράλληλη προς τον οριζόντιο άξονα

γ. Η καμπύλη οριακής χρησιμότητας αποτυπώνει την αρχή της φθίνουσας οριακής χρησιμότητας και έχει αρνητική κλίση.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι αληθής.

62. Ποια από τους παρακάτω ορισμούς είναι ο ορθός:

α. Η οριακή χρησιμότητα (marginal utility) ενός αγαθού ή υπηρεσίας είναι η μεταβολή στη συνολική προσφορά του αγαθού αυτού ή της υπηρεσίας.

β. Η οριακή χρησιμότητα (marginal utility) ενός αγαθού ή υπηρεσίας είναι η μεταβολή στην ελαστικότητα ζήτησης του αγαθού αυτού ή της υπηρεσίας.

γ. Η οριακή χρησιμότητα (marginal utility) ενός αγαθού ή υπηρεσίας είναι η μεταβολή στη συνολική χρησιμότητα που προκαλείται από την κατανάλωση μιας πρόσθετης μονάδας του αγαθού αυτού ή της υπηρεσίας.

δ. Κανένας από τους λοιπούς ορισμούς δεν είναι ορθός.

63. Ας υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση μιας χώρας Χ αποφασίζει να παρέμβει στην αγορά ενοικίασης κατοικιών και ορίζει τιμή ανά τ.μ. κάτω από το σημείο ισορροπίας της αγοράς. Ποιο από τα παρακάτω είναι το πιθανότερο ενδεχόμενο:

- α. Να δημιουργηθεί στην αγορά πλεόνασμα.
- β. Να επηρεαστεί η ροπή για κατανάλωση των καταναλωτών.
- γ. Να δημιουργηθούν συνθήκες μαύρης αγοράς.
- δ. Να επηρεαστεί η αγορά αγαθών πρώτης ανάγκης.

64. Ας υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση μιας χώρας Χ αποφασίζει να παρέμβει στην αγορά βουτύρου και ορίζει κατώτατη τιμή ανά Kgr. Ποιο από τα παρακάτω είναι το πιθανότερο ενδεχόμενο:

- α. Οι παραγωγοί να επιβαρυνθούν με επιπλέον φόρους.
- β. Οι καταναλωτές να αυξήσουν τη ζητούμενη ποσότητα.
- γ. Η κυβέρνηση να αγοράσει το δημιουργηθέν πλεόνασμα.
- δ. Να δημιουργηθεί έλλειμμα το οποίο θα τείνει να επαναφέρει την ισορροπία.

65. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις προσιδιάζει στο αντικείμενο της συμπεριφορικής οικονομικής (behavioral economics):

- α. Η συμπεριφορική οικονομική αποτελεί κλάδο της οικονομικής επιστήμης που συνδυάζει τη διαμόρφωση οικονομικών υποδειγμάτων με στοιχεία από την ανθρώπινη ψυχολογία που επηρεάζουν τις αποφάσεις των ανθρώπων οι οποίες, ορισμένες φορές, είναι κατώτερες των βέλτιστων επιλογών.
- β. Η συμπεριφορική οικονομική αποτελεί κλάδο της οικονομικής επιστήμης που συνδυάζει τη διαμόρφωση οικονομικών υποδειγμάτων με στοιχεία από την ανθρώπινη ψυχολογία που επηρεάζουν τις αποφάσεις των ανθρώπων οι οποίες πάντοτε είναι οι βέλτιστες και ορθολογικές.
- γ. Η συμπεριφορική οικονομική αποτελεί κλάδο της οικονομικής επιστήμης που συνδυάζει τη διαμόρφωση οικονομικών υποδειγμάτων με στοιχεία από τη δυσμενή κοινωνική θέση και τον στιγματισμό των ευάλωτων ομάδων, καθώς και τη μη συμπεριληπτική συμπεριφορά απέναντί τους.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν προσιδιάζει στο αντικείμενο της συμπεριφορικής οικονομικής.

66. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

- α. Στην κατανάλωση των περισσότερων αγαθών και υπηρεσιών και για τους περισσότερους καταναλωτές ισχύει η αρχή της αύξουσας οριακής χρησιμότητας, σύμφωνα με την οποία η κάθε διαδοχική μονάδα που καταναλώνεται, προσθέτει περισσότερες μονάδες χρησιμότητας στη συνολική χρησιμότητα, από όσες προσέφερε η κατανάλωση της προηγούμενης μονάδας.
- β. Στην κατανάλωση των περισσότερων αγαθών και υπηρεσιών και για τους περισσότερους καταναλωτές ισχύει η αρχή της φθίνουσας οριακής χρησιμότητας, σύμφωνα με την οποία η κάθε διαδοχική μονάδα που καταναλώνεται, προσθέτει λιγότερες μονάδες χρησιμότητας στη συνολική χρησιμότητα, από όσες προσέφερε η κατανάλωση της προηγούμενης

μονάδας.

γ. Στην κατανάλωση των περισσότερων αγαθών και υπηρεσιών και για τους περισσότερους καταναλωτές ισχύει η αρχή της σταθερής οριακής χρησιμότητας, σύμφωνα με την οποία η κάθε διαδοχική μονάδα που καταναλώνεται, προσθέτει τις ίδιες μονάδες χρησιμότητας στη συνολική χρησιμότητα με αυτές που προσέφερε η κατανάλωση της προηγούμενης μονάδας.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι ορθή.

67. Ποιο από τις παρακάτω συνθήκες δεν απαιτείται προκειμένου μία αγορά να χαρακτηριστεί ως τελείως ανταγωνιστική;

α. Η ύπαρξη μεγάλου αριθμού επιχειρήσεων

β. Η ελευθερία εισόδου και εξόδου των επιχειρήσεων στον κλάδο

γ. Ομοιογενές προϊόν

δ. Μια τουλάχιστον επιχείρηση έχει τη δύναμη να επηρεάσει την τιμή της αγοράς

68. Σε ποια μορφή αγοράς οι επιχειρήσεις λειτουργούν ως αποδέκτες τιμών;

α. Μονοπωλιακός ανταγωνισμός

β. Τέλειος ανταγωνισμός

γ. Ολιγοπώλιο

δ. Μονοπώλιο

69. Το Συνολικό Κόστος μιας αγροτικής επιχείρησης για παραγωγή 100 τόνων σταριού ανέρχεται σε 34.000 Ευρώ, εκ των οποίων 10.000 Ευρώ αντιστοιχούν στο Σταθερό Κόστος. Στην περίπτωση αυτή πόσο είναι το Μεταβλητό Κόστος για την παραγωγή των 100 τόνων:

α. 15.000 Ευρώ

β. 20.000 Ευρώ

γ. 24.000 Ευρώ

δ. Δεν επαρκούν τα δεδομένα για την απάντηση στο ερώτημα.

70. Το Συνολικό Κόστος μιας αγροτικής επιχείρησης για παραγωγή 100 τόνων σταριού ανέρχεται σε 34.000 Ευρώ. Στην περίπτωση αυτή πόσο είναι το Μέσο Συνολικό Κόστος για την παραγωγή των 100 τόνων:

α. 3.400 Ευρώ

β. 240 Ευρώ

γ. 340 Ευρώ

δ. Δεν επαρκούν τα δεδομένα για την απάντηση στο ερώτημα.

71. Το συνολικό κόστος μιας αγροτικής επιχείρησης η οποία λειτουργεί στην Μακροχρόνια Περίοδο, για παραγωγή 100 τόνων σταριού ανέρχεται σε 34.000 Ευρώ, εκ των οποίων 10.000 Ευρώ αντιστοιχούν στο σταθερό κόστος. Εξάλλου, το αντίστοιχο Συνολικό Κόστος για την παραγωγή 200 τόνων ανέρχεται σε 64.000 Ευρώ. Στην περίπτωση αυτή πόσο είναι το Σταθερό Κόστος για την παραγωγή των διακοσίων τόνων:

- α. 20.000 Ευρώ
- β. 34.000 Ευρώ
- γ. 10.000 Ευρώ
- δ. Δεν επαρκούν τα δεδομένα για την απάντηση στο ερώτημα.

72. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Αύξουσες αποδόσεις κλίμακας έχουμε όταν αυξάνεται το Μακροχρόνιο Συνολικό Κόστος καθώς το παραγόμενο προϊόν αυξάνεται.
- β. Αύξουσες αποδόσεις κλίμακας έχουμε όταν μειώνεται το Μακροχρόνιο Συνολικό Κόστος καθώς το παραγόμενο προϊόν αυξάνεται.
- γ. Αύξουσες αποδόσεις κλίμακας έχουμε όταν αυξάνεται το Μακροχρόνιο Συνολικό Κόστος καθώς το παραγόμενο προϊόν μειώνεται.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

73. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Ένας παραγωγός είναι «αποδέκτης/λήπτης τιμής (price taker)», όταν αποδέχεται τη νομιμότητα της τιμής αγοράς του αγαθού ή της υπηρεσίας που πουλάει, μετά τον προσδιορισμό από την κυβέρνηση ανώτατης τιμής.
- β. Ένας παραγωγός είναι «αποδέκτης/λήπτης τιμής (price taker)», όταν δεν μπορεί, όποιες ενέργειες κι αν κάνει, να επηρεάσει την τιμή αγοράς του αγαθού ή της υπηρεσίας που πουλάει.
- γ. Ένας παραγωγός «αποδέκτης/λήπτης τιμής (price taker)» αποδέχεται την τιμή αγοράς του αγαθού ή της υπηρεσίας που πουλάει, μετά την επιδότηση.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

74. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Στην «τέλεια ανταγωνιστική αγορά» οι νέοι παραγωγοί μπορούν εύκολα να εισέρχονται στον κλάδο, αρκεί να είναι σε θέση να κατέχουν ικανό μερίδιο της αγοράς.
- β. Στην «τέλεια ανταγωνιστική αγορά» οι νέοι παραγωγοί μπορούν να εισέρχονται στον κλάδο, αρκεί να δύνανται να κατέχουν το μερίδιο της αγοράς το οποίο αντιστοιχεί στη μεγιστοποίηση των κερδών.
- γ. Στην «τέλεια ανταγωνιστική αγορά» οι νέοι παραγωγοί μπορούν εύκολα να εισέρχονται και οι υφιστάμενοι εύκολα να αποχωρούν από τον κλάδο και κανένας από αυτούς δεν κατέχει μεγάλο μερίδιο της αγοράς.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

75. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Μονοπωλιακή επιχείρηση ή μονοπωλητής είναι ο μοναδικός παραγωγός ενός αγαθού που έχει στενά υποκατάστατα.
- β. Μονοπωλιακή επιχείρηση ή μονοπωλητής είναι ο μοναδικός παραγωγός ενός αγαθού που δεν έχει στενά υποκατάστατα.
- γ. Μονοπωλιακή επιχείρηση ή μονοπωλητής είναι ο μοναδικός παραγωγός ενός αγαθού το οποίο δεν έχει συμπληρωματικά αγαθά.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

76. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Ολιγοπώλιο είναι ένας κλάδος με μικρό αριθμό επιχειρήσεων οι οποίες μπορούν να επηρεάζουν την τιμή των προϊόντων που παράγουν και ανταγωνίζονται μεταξύ τους.
- β. Ολιγοπώλιο είναι ένας κλάδος με μικρό αριθμό επιχειρήσεων οι οποίες δεν μπορούν να επηρεάζουν την τιμή των προϊόντων που παράγουν και δεν ανταγωνίζονται μεταξύ τους.
- γ. Ολιγοπώλιο είναι ένας κλάδος που εδράζεται στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

77. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Στην περίπτωση Τέλειου Ανταγωνισμού οι πωλητές μπορούν να συνεργάζονται για να επηρεάσουν τις τιμές και να αυξήσουν τα κέρδη τους.
- β. Στην περίπτωση Μονοπωλιακού Ανταγωνισμού οι πωλητές μπορούν να συνεργάζονται για να επηρεάσουν τις τιμές και να αυξήσουν τα κέρδη τους.
- γ. Στην περίπτωση Ολιγοπωλίου οι πωλητές μπορούν να συνεργάζονται για να επηρεάσουν τις τιμές και να αυξήσουν τα κέρδη τους.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

78. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Στον Μονοπωλιακό Ανταγωνισμό δραστηριοποιούνται πολλές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις κάθε μια από τις οποίες παράγει διαφοροποιημένο προϊόν.
- β. Στον Μονοπωλιακό Ανταγωνισμό δραστηριοποιούνται πολλές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις κάθε μια από τις οποίες παράγει ομοιογενές προϊόν.
- γ. Στον Μονοπωλιακό Ανταγωνισμό δραστηριοποιούνται πολλές επιχειρήσεις οι οποίες είναι λήπτες τιμών.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

79. Η φοροαποφυγή είναι:

- α. Παράνομη πρακτική
- β. Νόμιμη μείωση φορολογικής επιβάρυνσης
- γ. Ποινικό αδίκημα
- δ. Δημόσια δαπάνη

80. Η αναδιανεμητική λειτουργία του κράτους επιτυγχάνεται μέσω:

- α. Της αγοράς
- β. Των εξαγωγών
- γ. Των επενδύσεων
- δ. Φόρων και δαπανών

81. Προοδευτική φορολογία σημαίνει ότι:

- α. Ο φορολογικός συντελεστής αυξάνεται με το εισόδημα
- β. Όλοι οι πολίτες πληρώνουν το ίδιο
- γ. Οι φτωχότεροι πληρώνουν περισσότερα
- δ. Μόνο οι πλούσιοι πληρώνουν φόρους

82. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις μπορεί να αποτελέσει αιτία αποτυχίας της αγοράς:
- α. Η ύπαρξη εξωτερικοτήτων
 - β. Τα δημόσια αγαθά
 - γ. Η ασύμμετρη πληροφόρηση
 - δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις
83. Η βιωσιμότητα ενός ασφαλιστικού συστήματος μπορεί να εξασφαλιστεί μέσω:
- α. Μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών
 - β. Μείωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης
 - γ. Αύξησης του ποσοστού ετήσιας αύξησης των συνταξιοδοτικών παροχών
 - δ. Μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης
84. Ένα μέτρο που μειώνει την ανισότητα είναι:
- α. Η μείωση κρατικών δαπανών
 - β. Η αύξηση των έμμεσων φόρων
 - γ. Κατάργηση επιδομάτων
 - δ. Στοχευμένες κοινωνικές μεταβιβάσεις
85. Σύμφωνα με τη θεωρία του ανταλλάγματος η φορολογική επιβάρυνση κάθε ατόμου πρέπει να είναι:
- α. Ανάλογη με το κόστος ευκαιρίας του χρόνου εργασίας σε αντάλλαγμα με τις δημόσιες υπηρεσίες που απολαμβάνει.
 - β. Ανάλογη της παραγωγικότητας της εργασίας.
 - γ. Ανάλογη με το όφελος που απολαμβάνει από τις παρεχόμενες δημόσιες υπηρεσίες.
 - δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις που αναφέρονται, δεν είναι σε συμφωνία με τη θεωρία του ανταλλάγματος.
86. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί παράγοντα προσδιορισμού της φοροδοτικής ικανότητας κάθε φορολογούμενου;
- α. Η οικονομική του κατάσταση.
 - β. Οι προσωπικές του συνθήκες (π.χ. αριθμός εξαρτημένων μελών).
 - γ. Ο τρόπος κτήσης του εισοδήματός του.
 - δ. Όλοι οι λοιποί παράγοντες που αναφέρονται.
87. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις αντιστοιχεί καλύτερα στον όρο «αρνητική εξωτερικότητα / αρνητικές εξωτερικές οικονομίες (negative externalities)»:
- α. Αρνητική εξωτερικότητα είναι το κόστος το οποίο βαρύνει μια επιχείρηση λόγω δασμών στις εισαγόμενες εισροές.
 - β. Αρνητική εξωτερικότητα είναι το κόστος το οποίο επιβάλλει στους άλλους ένα άτομο ή μια επιχείρηση χωρίς να τους αποζημιώνει.
 - γ. Αρνητική εξωτερικότητα είναι το κόστος το οποίο βαρύνει την επιχείρηση λόγω εισαγόμενων πληθωριστικών πιέσεων.
 - δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι σωστή.

88. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις αντιστοιχεί καλύτερα στον όρο «θετική εξωτερικότητα/ θετικές εξωτερικές οικονομίες (positive externality)»:
- α. Θετική εξωτερικότητα είναι το όφελος που απολαμβάνει μία επιχείρηση λόγω επιδοτήσεων ή φοροαπαλλαγών.
 - β. Θετική εξωτερικότητα είναι η αύξηση των κερδών μιας επιχείρησης που προέρχεται από παράγοντες οφειλόμενους στη βελτίωση των εν γένει οικονομικών συνθηκών.
 - γ. Θετική εξωτερικότητα είναι το όφελος που παρέχει στους άλλους ένα άτομο ή μια επιχείρηση χωρίς να απολαμβάνει κάποια αποζημίωση.
 - δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι σωστή.
89. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις αποτελεί παράδειγμα θετικής εξωτερικότητας (positive externality):
- α. Η Μαρία δέχεται αύξηση στο μισθό της, επειδή η επιχείρηση στην οποία εργάζεται επιδοτήθηκε.
 - β. Ο Κώστας πηγαίνει στο φαρμακείο, αγοράζει ένα εμβόλιο κατά της γρίπης και εμβολιάζεται.
 - γ. Ο Ανδρέας δέχεται αύξηση στο μισθό του, επειδή η επιχείρηση στην οποία εργάζεται αύξησε τα κέρδη της λόγω ευμενούς οικονομικής συγκυρίας.
 - δ. Η επιχείρηση στην οποία εργάζεται η Κατερίνα παρείχε καινούργιο μηχανάκι για τις μετακινήσεις της.
90. Ποια περίπτωση φόρων από τους παρακάτω θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «Πιγκουβιανός Φόρος (Pigouvian Tax)»:
- α. Οι φόροι που επιβάλλονται στους αλλοδαπούς που εγκαθίστανται στην Ελλάδα και αγοράζουν ακίνητα.
 - β. Οι φόροι που έχουν σχεδιαστεί για να μειωθεί το κόστος της ρύπανσης.
 - γ. Οι φόροι στα αγροτικά προϊόντα όταν βρίσκονται σε έλλειψη.
 - δ. Καμία από τις λοιπές περιπτώσεις φόρων δεν ανήκει στην κατηγορία αυτή.
91. Ποια περίπτωση επιδοτήσεων από τις παρακάτω θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «Πιγκουβιανή Επιδότηση (Pigouvian Subsidy)»:
- α. Επιδότηση σε αγρότες για διατήρηση αγροτικής γης.
 - β. Επιδότηση στην Κατερίνα για να αγοράσει καινούργιο μηχανάκι για τις μετακινήσεις της.
 - γ. Επιδότηση ιδιωτών για την παραγωγή αγαθών σε έλλειψη.
 - δ. Καμία από τις λοιπές περιπτώσεις δεν αποτελεί παράδειγμα «Πιγκουβιανής Επιδότησης».
92. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις αποτελεί παράδειγμα «αμιγούς δημόσιου αγαθού»;
- α. Εθνική Άμυνα.
 - β. Η ελεύθερη αλιεία.
 - γ. Τα μήλα σε δένδρο δημόσιου πάρκου.

δ. Ένα γεύμα στην ύπαιθρο.

93. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Τα ιδιωτικά αγαθά είναι αγαθά αποκλειστικής χρήσης και ανταγωνιστικά στην κατανάλωση.
- β. Τα δημόσια αγαθά είναι αγαθά αποκλειστικής χρήσης και ανταγωνιστικά στην κατανάλωση.
- γ. Οι κοινόκτητοι πόροι είναι περιορισμένης χρήσης.
- δ. Τα ιδιωτικά αγαθά είναι τα σπάνια αγαθά.

94. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι αληθής:

- α. Όσο μεγαλύτερη είναι η ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή ενός αγαθού και όσο μικρότερη είναι η ελαστικότητα ζήτησης, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η επιβάρυνση ενός ειδικού φόρου για τους καταναλωτές.
- β. Όσο μεγαλύτερη είναι η ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή ενός αγαθού και όσο μικρότερη είναι η ελαστικότητα ζήτησης, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η επιβάρυνση ενός ειδικού φόρου για τους παραγωγούς.
- γ. Όσο μικρότερη είναι η ελαστικότητα προσφοράς ως προς την τιμή ενός αγαθού και όσο μεγαλύτερη είναι η ελαστικότητα ζήτησης, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η επιβάρυνση ενός ειδικού φόρου για τους καταναλωτές.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι σωστή.

95. Διάμεσο Εισόδημα είναι:

- α. Το εισόδημα που βρίσκεται στο μέσον της κατανομής των εισοδημάτων ταξινομημένων κατά τάξη μεγέθους.
- β. Το εισόδημα που συμπίπτει με τον μέσο αριθμητικό των εισοδημάτων.
- γ. Το εισόδημα που αντιστοιχεί στη μέγιστη συχνότητα της κατανομής των εισοδημάτων.
- δ. Το εισόδημα που είναι κατά 50% υψηλότερο από το ελάχιστο εισόδημα.

96. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Ο προσδιορισμός του κατωφλίου της φτώχειας ως ποσοστό του διαμέσου ισοδύναμου εισοδήματος των νοικοκυριών προσιδιάζει στον ορισμό της Απόλυτης Φτώχειας.
- β. Ο προσδιορισμός του κατωφλίου της φτώχειας ως ποσοστό του διαμέσου ισοδύναμου εισοδήματος των νοικοκυριών προσιδιάζει στον ορισμό της Σχετικής Φτώχειας.
- γ. Ο προσδιορισμός του κατωφλίου της φτώχειας ως ποσοστό του διαμέσου ισοδύναμου εισοδήματος των νοικοκυριών προσιδιάζει στον ορισμό Φτώχειας όπως προκύπτει από την επεξεργασία των δεδομένων της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
- δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι σωστή.

97. Έστω ότι το νοικοκυριό Α καταγράφει ετήσιο διαθέσιμο εισόδημα 15.000 ευρώ ενώ το νοικοκυριό Β 25.000 ευρώ. Σε ποιο από τα δύο νοικοκυριά αντιστοιχούν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης σύμφωνα με το διαθέσιμο εισόδημά του:

- α. Στο νοικοκυριό Β διότι έχει μεγαλύτερο εισόδημα.
- β. Στο νοικοκυριό Α διότι προφανώς επιβαρύνεται με λιγότερους φόρους.

γ. Στο νοικοκυριό Α διότι προφανώς επιβαρύνεται με λιγότερους φόρους και επιδοτείται.

δ. Δεν δίδονται επαρκή στοιχεία για να απαντηθεί το ερώτημα.

98. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ ο πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό αναφέρεται στον πληθυσμό σε κίνδυνο φτώχειας ή διαβιεί σε νοικοκυριά χαμηλής έντασης εργασίας.

β. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ ο πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό αναφέρεται στον πληθυσμό σε κίνδυνο φτώχειας ή με υλικές και κοινωνικές στερήσεις ή διαβιεί σε νοικοκυριά χαμηλής έντασης εργασίας.

γ. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ ο πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό είναι ταυτόσημος με τον πληθυσμό σε κίνδυνο φτώχειας.

δ. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ ο πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό αναφέρεται στον πληθυσμό σε κίνδυνο φτώχειας συν τον αριθμό των μακροχρονίως ανέργων.

99. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Ο ορισμός του κατωφλίου φτώχειας της ΕΛΣΤΑΤ δεν επιτρέπει τις συγκρίσεις μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ για το ποσοστό κινδύνου φτώχειας.

β. Ο ορισμός του κατωφλίου φτώχειας της ΕΛΣΤΑΤ επιτρέπει τις συγκρίσεις μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ για το ποσοστό κινδύνου φτώχειας.

γ. Ο ορισμός του κατωφλίου φτώχειας της ΕΛΣΤΑΤ δεν επιτρέπει τις συγκρίσεις μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και προς τούτο συνδυάζεται με τα δεδομένα από τη φορολογία εισοδήματος.

δ. Ο ορισμός του κατωφλίου φτώχειας της ΕΛΣΤΑΤ επιτρέπει τις συγκρίσεις μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, υπό την προϋπόθεση ότι δεν λαμβάνονται υπ' όψη οι επιδοτήσεις.

100. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ του έτους 2024 (έτος αναφοράς 2023) προκύπτει ότι οι άνεργοι δεν διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο από τον μέσο όρο να περιέλθουν σε κατάσταση φτώχειας, λόγω των επιδομάτων ανεργίας.

β. Από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ έτους 2024 (έτος αναφοράς 2023) προκύπτει ότι οι άνεργοι διατρέχουν σαφώς μεγαλύτερο κίνδυνο από τον μέσο όρο να περιέλθουν σε κατάσταση φτώχειας.

γ. Από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ του έτους 2024 (έτος αναφοράς 2023) προκύπτει ότι οι άνεργοι δεν διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο από τον μέσο όρο να περιέλθουν σε κατάσταση φτώχειας, λόγω της θεσμοθέτησης του αρνητικού φόρου εισοδήματος.

δ. Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τη φτώχεια δεν αναφέρονται στους ανέργους.

101. Το κατώφλι της φτώχειας χρησιμοποιείται για:

α. Μέτρηση ανεργίας

β. Μέτρηση παραγωγικότητας

γ. Προσδιορισμό κινδύνου φτώχειας

δ. Υπολογισμό του πληθωρισμού

102. Ο συντελεστής Gini, ως μέτρο ανισότητας, χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι:
- α. Λαμβάνει τιμές μόνο μεταξύ 0 και 50.
 - β. Μετρά αποκλειστικά την ανισότητα του πλούτου και όχι του εισοδήματος.
 - γ. Μια υψηλότερη τιμή του συντελεστή σημαίνει χαμηλότερη ανισότητα.
 - δ. Βοηθάει στη σύγκριση της ανισότητας μεταξύ διαφορετικών χωρών
103. Η ανισότητα του πλούτου διαφέρει από την ανισότητα του εισοδήματος κυρίως επειδή:
- α. Ο πλούτος περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που συσσωρεύονται με τον χρόνο
 - β. Η ανισότητα του πλούτου επηρεάζεται μόνο από τις κρατικές δαπάνες
 - γ. Ο πλούτος κατανέμεται πιο ισότιμα από το εισόδημα
 - δ. Το εισόδημα αφορά μόνο περιουσιακά στοιχεία
104. Η οικονομική ανισότητα αφορά:
- α. Μόνο το εισόδημα
 - β. Την άνιση κατανομή πόρων και ευκαιριών
 - γ. Μόνο την ανεργία
 - δ. Μόνο τον πλούτο των νοικοκυριών
105. Ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ):
- α. Αντανακλά τις τιμές των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζουν οι καταναλωτές
 - β. Έχει μεταβαλλόμενο καλάθι καθώς μεταβάλλεται η σύνθεση του ΑΕΠ
 - γ. Υπολογίζεται διατηρώντας σταθερές τις τιμές στο έτος βάσης
 - δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις
106. Το βιοτικό επίπεδο μιας χώρας υπολογίζεται συνήθως από το:
- α. Πραγματικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ
 - β. Ονομαστικό ΑΕΠ
 - γ. Πραγματικό ΑΕΠ
 - δ. Ονομαστικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ
107. Η διαφορά στον υπολογισμό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) μιας ανοικτής οικονομίας από μία κλειστή οικονομία είναι:
- α. Η κατανάλωση
 - β. Η επένδυση
 - γ. Οι κρατικές δαπάνες
 - δ. Οι καθαρές εξαγωγές
108. Η Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (ΑΤΑ) βασίζεται κυρίως:
- α. Στον ρυθμό αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ)
 - β. Στο επίπεδο της ανεργίας στην οικονομία
 - γ. Στο ρυθμό μεταβολής του γενικού επιπέδου τιμών (πληθωρισμό)

δ. Στο ύψος των δημοσίων δαπανών

109. Το επίπεδο εισοδήματος που έχουν τα νοικοκυριά πραγματικά διαθέσιμο προς δαπάνη είναι το:

- α. Ονομαστικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ)
- β. Πραγματικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ)
- γ. Προσωπικό διαθέσιμο εισόδημα
- δ. Εθνικό εισόδημα

110. Σε μία κλειστή οικονομία χωρίς κρατικό τομέα, ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή:

- α. Όσο μεγαλύτερη είναι η οριακή ροπή προς κατανάλωση, τόσο μεγαλύτερος είναι ο δημοσιονομικός πολλαπλασιαστής
- β. Όσο μικρότερη είναι η οριακή ροπή προς κατανάλωση, τόσο μεγαλύτερος είναι ο δημοσιονομικός πολλαπλασιαστής
- γ. Όσο μεγαλύτερη είναι η οριακή ροπή προς κατανάλωση, τόσο μικρότερος είναι ο δημοσιονομικός πολλαπλασιαστής
- δ. Όσο μεγαλύτερη είναι η οριακή ροπή προς αποταμίευση, τόσο μεγαλύτερος είναι ο δημοσιονομικός πολλαπλασιαστής

111. Το αποτέλεσμα του πολλαπλασιαστή κρατικών δαπανών δηλώνει ότι:

- α. Με δεδομένη τη μεταβολή στις κρατικές δαπάνες, το εισόδημα ισορροπίας θα αυξηθεί κατά ποσό ίσο με τη μεταβολή στις κρατικές δαπάνες
- β. Με δεδομένη τη μεταβολή στις κρατικές δαπάνες, οι επενδυτικές δαπάνες θα μεταβληθούν κατά πολλαπλάσιο αριθμό της μεταβολής των κρατικών δαπανών
- γ. Με δεδομένη τη μεταβολή στις κρατικές δαπάνες, το εισόδημα ισορροπίας θα μεταβληθεί κατά πολλαπλάσιο της μεταβολής στις κρατικές δαπάνες
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

112. Τα παρακάτω είναι όλα αυτόματοι σταθεροποιητές εκτός από:

- α. Τα επιδόματα ανεργίας
- β. Τη φορολογία εισοδήματος
- γ. Τις ιδιωτικές επενδύσεις
- δ. Το ΦΠΑ

113. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις ισχύει στο έτος βάσης:

- α. Ο αποπληθωριστής του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) είναι πάντα ίσος με το μηδέν
- β. Το πραγματικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) ισούται πάντα με το ονομαστικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ)
- γ. Ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή είναι πάντα ίσος με το μηδέν
- δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις

114. Το παραγωγικό κενό ορίζεται ως η διαφορά:

- α. Ονομαστικό ΑΕΠ – Πραγματικό ΑΕΠ
- β. Πραγματικό ΑΕΠ – Αποπληθωριστής του ΑΕΠ
- γ. **Πραγματικό ΑΕΠ – Δυνητικό ΑΕΠ**
- δ. Αποπληθωριστής του ΑΕΠ – Δείκτης Τιμών Καταναλωτή

115. Το κατά κεφαλή ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν):

- α. Είναι το ΑΕΠ διαιρεμένο με το μέγεθος του πληθυσμού 15 ετών και άνω της χώρας.
- β. **Είναι το ΑΕΠ διαιρεμένο με το μέγεθος του συνολικού πληθυσμού της χώρας.**
- γ. Είναι το ΑΕΠ διαιρεμένο με το μέγεθος του ενεργού πληθυσμού της χώρας.
- δ. Είναι το ΑΕΠ διαιρεμένο με το μέγεθος του πληθυσμού των απασχολούμενων στη χώρα.

116. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις θεωρείται ορθή:

- α. Το πραγματικό κατά κεφαλή ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) μιας χώρας θεωρείται ότι αποτελεί ικανοποιητικό δείκτη της ανθρώπινης ευημερίας στη χώρα αυτή.
- β. Το ονομαστικό κατά κεφαλή ΑΕΠ μιας χώρας θεωρείται ότι αποτελεί ικανοποιητικό δείκτη της ανθρώπινης ευημερίας στη χώρα αυτή.
- γ. **Το πραγματικό κατά κεφαλή ΑΕΠ μιας χώρας θεωρείται ότι δεν αποτελεί ικανοποιητικό δείκτη της ανθρώπινης ευημερίας στη χώρα αυτή.**
- δ. Το πραγματικό κατά κεφαλή ΑΕΠ μιας χώρας θεωρείται ότι αποτελεί ικανοποιητικό δείκτη της ανθρώπινης ευημερίας στη χώρα αυτή, αρκεί να μην υπολογίζεται ως προς το σύνολο των απασχολούμενων.

117. Προστιθέμενη αξία ενός παραγωγού είναι:

- α. Η αξία των πωλήσεων που πραγματοποιεί συν την αξία των εισροών που αγοράζει.
- β. **Η αξία των πωλήσεων που πραγματοποιεί μείον την αξία των εισροών που αγοράζει.**
- γ. Η αξία των πωλήσεων που πραγματοποιεί μείον το κέρδος.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι ορθή.

118. Τελικά αγαθά και υπηρεσίες:

- α. **Είναι τα αγαθά και οι υπηρεσίες που πωλούνται στον τελικό χρήστη τους.**
- β. Είναι η τελική αξία των αγαθών και υπηρεσιών, αφού αφαιρεθούν τα κέρδη.
- γ. Είναι η τελική αξία των εισροών που χρησιμοποιεί η επιχείρηση.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι σωστή.

119. Η Χριστίνα είναι Καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης στην Αθήνα με μηνιαίες αποδοχές μετά φόρων 1.300 Ευρώ. Ο Μαξ επίσης Καθηγητής Μέσης στο Μόναχο με μηνιαίες αποδοχές μετά φόρων 1.500 Ευρώ. Με βάση τα δεδομένα αυτά:

- α. Η Χριστίνα έχει συγκριτικά ανώτερο βιοτικό επίπεδο από τον Μαξ.
- β. Η Χριστίνα έχει συγκριτικά το ίδιο περίπου βιοτικό επίπεδο με τον Μαξ.
- γ. Ο Μαξ έχει συγκριτικά ανώτερο βιοτικό επίπεδο από την Χριστίνα.
- δ. **Δεν επαρκούν τα δεδομένα της ερώτησης για γίνει ασφαλής σύγκριση.**

120. Συνολική παραγωγικότητα των συντελεστών (Total Factor Productivity):

- α. Είναι η ποσότητα προϊόντος που μπορεί να παραχθεί με δεδομένη ποσότητα των εισροών παραγωγής.
- β. Είναι συνολική ποσότητα των εισροών παραγωγής.
- γ. Είναι η αξία της συνολικής ποσότητας των εισροών παραγωγής.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι σωστή.

121. Ποιος από τους ορισμούς είναι ο ορθός:

- α. Οριακή Ροπή για Κατανάλωση είναι η αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης, μετά από αύξηση του εισοδήματος.
- β. Οριακή Ροπή για Κατανάλωση είναι η αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης κατά 1 ευρώ μετά από μείωση της αποταμίευσης.
- γ. Οριακή Ροπή για Κατανάλωση είναι η αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης, όταν αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα κατά 1 ευρώ.
- δ. Οριακή Ροπή για Κατανάλωση είναι ο ρυθμός αύξησης της καταναλωτικής δαπάνης μετά την αφαίρεση του ρυθμού ανόδου του πληθωρισμού.

122. Εάν υποθέσουμε ότι το εισόδημα της Κατερίνας, μετά την πληρωμή φόρων και την προσθήκη των όποιων μεταβιβαστικών πληρωμών, αυξάνεται κατά ένα ευρώ και από αυτά καταναλώνει το 75%. Στην περίπτωση αυτή η Οριακή Ροπή για Αποταμίευση της Κατερίνας είναι:

- α. 0,75.
- β. 1,75.
- γ. 0,25.
- δ. 0,25% .

123. Είναι δυνατόν το κράτος να αποτελεί πηγή αποταμίευσης:

- α. Ποτέ.
- β. Όταν μειώνεται το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ.
- γ. Όταν αυξάνονται οι μεταβιβάσεις προς τους ιδιώτες.
- δ. Όταν έχει θετικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

124. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις κρατικής παρέμβασης θεωρείτε ότι μπορεί να συμβάλλει ουσιαστικά στη διαδικασία μακροχρόνιας οικονομικής μεγέθυνσης:

- α. Μία αύξηση των επιδομάτων ανεργίας.
- β. Μία αύξηση των προσλήψεων στο δημόσιο.
- γ. Μία αύξηση στην κρατική επιχορήγηση της εκπαίδευσης.
- δ. Σε καμία από τις λοιπές περιπτώσεις η κρατική παρέμβαση δεν συμβάλλει ουσιαστικά στη διαδικασία μακροχρόνιας οικονομικής μεγέθυνσης.

125. Σε ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις θεωρείτε ότι προκαλείται μείωση της αυτόνομης καταναλωτικής δαπάνης:

- α. Στην περίπτωση μείωσης του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών.
- β. Στην περίπτωση παροχών προς τους ανέργους.

γ. Στην περίπτωση κατασκευής ενός νέου νοσοκομείου.

δ. Λόγω ενός ψυχρού χειμώνα, οι καταναλωτές μένουν στα σπίτια τους αντί να πάνε για ψώνια.

126. Ο πολλαπλασιαστής επενδύσεων εξαρτάται:

α. Από το αυτόνομο τμήμα της κατανάλωσης.

β. Από την οριακή ροπή για κατανάλωση.

γ. Από τις δημόσιες δαπάνες για αγαθά και υπηρεσίες

δ. Κανένας από τους λοιπούς παράγοντες δεν σχετίζεται με τον πολλαπλασιαστή επενδύσεων.

127. Ποιος από τους παρακάτω ορισμούς είναι σωστός:

α. Η καμπύλη Συνολικής Ζήτησης (Aggregate Demand Curve) δείχνει πώς μεταβάλλεται το ΑΕΠ ισορροπίας εισοδήματος – δαπάνης όταν μεταβάλλεται το γενικό επίπεδο τιμών και έχει αρνητική κλίση.

β. Η καμπύλη Συνολικής Ζήτησης (Aggregate Demand Curve) εκφράζει τη σχέση ανάμεσα στο Πραγματικό ΑΕΠ και την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών και έχει αρνητική κλίση.

γ. Η καμπύλη Συνολικής Ζήτησης (Aggregate Demand Curve) εκφράζει τη σχέση ανάμεσα στο Πραγματικό ΑΕΠ και την καταναλωτική δαπάνη και έχει αρνητική κλίση.

δ. Η καμπύλη Συνολικής Ζήτησης (Aggregate Demand Curve) εκφράζει τη σχέση ανάμεσα στο Πραγματικό ΑΕΠ και το μέσο επίπεδο των τιμών των αγαθών του πρωτογενούς τομέα και έχει αρνητική κλίση.

128. Ποια από τις προτάσεις είναι ορθή:

α. Μία αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης προκαλεί μείωση της Συνολικής Ζήτησης.

β. Μία αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης προκαλεί αύξηση της Συνολικής Ζήτησης.

γ. Μία αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης επιδρά σταθεροποιητικά στη Συνολική Ζήτηση.

δ. Η καταναλωτική δαπάνη δεν σχετίζεται με τη Συνολική Ζήτηση.

129. Ποια από τις προτάσεις είναι ορθή:

α. Η Βραχυχρόνια Καμπύλη Συνολικής Προσφοράς (Shor-run Aggregate Supply Curve-SRAS) δείχνει τη σχέση ανάμεσα στο γενικό επίπεδο τιμών και της ζητούμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος στη βραχυχρόνια περίοδο και έχει θετική κλίση.

β. Η Βραχυχρόνια Καμπύλη Συνολικής Προσφοράς (Shor-run Aggregate Supply Curve-SRAS) δείχνει τη σχέση ανάμεσα στο μέσο επίπεδο τιμών των αγαθών του πρωτογενούς τομέα και της προσφερόμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος στη βραχυχρόνια περίοδο και έχει θετική κλίση.

γ. Η Βραχυχρόνια Καμπύλη Συνολικής Προσφοράς (Shor-run Aggregate Supply Curve-SRAS) δείχνει τη σχέση ανάμεσα στο γενικό επίπεδο τιμών και της προσφερόμενης ποσότητας συνολικού προϊόντος στη βραχυχρόνια περίοδο και έχει θετική κλίση.

δ. Η Βραχυχρόνια Καμπύλη Συνολικής Προσφοράς (Shor-run Aggregate Supply Curve-SRAS) δείχνει τη σχέση ανάμεσα στην προσφερόμενη ποσότητα του συνολικού προϊόντος και της

καταναλωτικής δαπάνης στη βραχυχρόνια περίοδο και έχει θετική κλίση.

130. Στο υπόδειγμα Συνολικής Προσφοράς – Συνολικής Ζήτησης, ως Μακροχρόνια Περίοδος ορίζεται:

- α. Η χρονική περίοδος μεταξύ δύο προϋπολογισμών.
- β. Η χρονική περίοδος κατά την οποία όλες οι τιμές, συμπεριλαμβανομένου του κόστους παραγωγής είναι τελείως ευπροσάρμοστες.
- γ. Η χρονική περίοδος κατά την οποία όλες οι τιμές πλην αυτών των προϊόντων του πρωτογενούς τομέα, είναι τελείως ευπροσάρμοστες.
- δ. Η χρονική περίοδος διάρκειας άνω των πέντε ετών.

131. Πληθωριστικό Κενό:

- α. Υφίσταται όταν το συνολικό προϊόν είναι πάνω από το επίπεδο του δυνητικού προϊόντος.
- β. Υφίσταται όταν το συνολικό προϊόν του πρωτογενούς τομέα είναι πάνω από το επίπεδο του δυνητικού προϊόντος.
- γ. Υφίσταται όταν το συνολικό προϊόν του δευτερογενούς τομέα είναι πάνω από το επίπεδο του δυνητικού προϊόντος.
- δ. Υφίσταται όταν το συνολικό προϊόν είναι ίσο με το επίπεδο του δυνητικού προϊόντος.

132. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

- α. Η οριακή ροπή για αποταμίευση είναι πάντοτε μεγαλύτερη από τη μονάδα.
- β. Η οριακή ροπή για αποταμίευση είναι πάντοτε μικρότερη από τη μονάδα.
- γ. Η οριακή ροπή για αποταμίευση είναι πάντοτε μεγαλύτερη από την οριακή ροπή για κατανάλωση.
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι ορθή.

133. Με δεδομένη την συνάρτηση αποταμιεύσεων $S=100+0,20Y$, η οριακή ροπή για κατανάλωση είναι:

- α. 100
- β. 0,80
- γ. -0,80
- δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις δεν είναι ορθή

134. Ποιο μίγμα οικονομικής πολιτικής από τα παρακάτω επιτυγχάνει τη πλήρη σταθεροποίηση του προϊόντος (εισοδήματος), δηλαδή μετά την άσκηση νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής το παραγόμενο προϊόν να μην έχει μεταβληθεί:

- α. Ένας συνδυασμός επεκτατικής δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής
- β. Ένας συνδυασμός επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής και συσταλτικής νομισματικής πολιτικής
- γ. Ένας συνδυασμός συσταλτικής δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής
- δ. Ένας συνδυασμός συσταλτικής δημοσιονομικής πολιτικής και επεκτατικής νομισματικής πολιτικής

135. Ποια από τις παρακάτω οικονομικές πολιτικές μπορεί να θεωρηθεί πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής;

- α. Αύξηση των δημοσίων δαπανών για μισθούς και συντάξεις
- β. Μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος μέσω αύξησης των φόρων
- γ. Μείωση των φορολογικών συντελεστών με στόχο την τόνωση της κατανάλωσης
- δ. Αύξηση της προσφοράς χρήματος από την κεντρική τράπεζα

136. Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) μιας χώρας τείνει να αυξάνεται όταν:

- α. Το επιτόκιο δανεισμού της οικονομίας είναι χαμηλότερο από το ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης, με δεδομένο το πρωτογενές δημοσιονομικό ισοζύγιο.
- β. Αυξάνεται το ΑΕΠ, ενώ το δημόσιο χρέος παραμένει σταθερό
- γ. Μειώνεται το ΑΕΠ, ενώ το δημόσιο χρέος παραμένει σταθερό
- δ. Αυξάνεται το πρωτογενές δημοσιονομικό πλεόνασμα

137. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις θα μπορούσε να αποτελέσει επεκτατική πολιτική με ταυτόχρονη βελτίωση της κατανομής του εισοδήματος;

- α. Μείωση των έμμεσων φόρων στα είδη πρώτης ανάγκης.
- β. Μείωση των άμεσων φόρων.
- γ. Μείωση του του ανώτατου φορολογικού συντελεστή.
- δ. Μείωση των κρατικών δαπανών.

138. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

- α. Επεκτατική δημοσιονομική πολιτική είναι αυτή που αυξάνει τη συνολική προσφορά.
- β. Επεκτατική δημοσιονομική πολιτική είναι αυτή που αυξάνει τη συνολική ζήτηση.
- γ. Επεκτατική δημοσιονομική πολιτική είναι αυτή που αποσκοπεί στη σταθεροποίηση του νομίσματος.
- δ. Επεκτατική δημοσιονομική πολιτική είναι αυτή που αποσκοπεί στη δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος.

139. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

- α. Οι κύριοι δίαυλοι δημοσιονομικής πολιτικής είναι οι φόροι και οι δημόσιες δαπάνες.
- β. Οι κύριοι δίαυλοι δημοσιονομικής πολιτικής είναι οι φόροι και τα επιτόκια.
- γ. Οι κύριοι δίαυλοι δημοσιονομικής πολιτικής είναι η αύξηση των καταθέσεων και οι δημόσιες δαπάνες.
- δ. Οι κύριοι δίαυλοι δημοσιονομικής πολιτικής είναι οι έμμεσοι φόροι και η κοινωνική ασφάλιση.

140. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

- α. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα περισσότερο από μία ισόποση αύξηση των μεταβιβαστικών πληρωμών.
- β. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα λιγότερο απ' ό,τι μία ισόποση αύξηση των μεταβιβαστικών πληρωμών.

γ. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα λιγότερο απ' ό,τι μία ισόποση αύξηση των μεταβιβαστικών πληρωμών υπό την προϋπόθεση ότι δεν μεταβάλλονται οι επιδοτήσεις.

δ. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα στην ίδια έκταση με μία ισόποση αύξηση των μεταβιβαστικών πληρωμών.

141. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Η αύξηση των άμεσων φόρων σε μία οικονομία αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

β. Η αύξηση των άμεσων φόρων σε μία οικονομία μειώνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

γ. Η αύξηση των άμεσων φόρων σε μία οικονομία δεν επηρεάζει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

δ. Η αύξηση των άμεσων φόρων σε μία οικονομία αυξάνει την ενεργό ζήτηση και μειώνει το εισόδημα.

142. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Η ταυτόχρονη και ισόποση αύξηση των δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες και των φόρων εισοδήματος αυξάνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

β. Η ταυτόχρονη και ισόποση αύξηση των δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες και των φόρων εισοδήματος μειώνει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

γ. Η ταυτόχρονη και ισόποση αύξηση των δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες και των φόρων εισοδήματος δεν επηρεάζει την ενεργό ζήτηση και το εισόδημα.

δ. Η ταυτόχρονη και ισόποση αύξηση των δαπανών για αγαθά και υπηρεσίες και των φόρων εισοδήματος αυξάνει την ενεργό ζήτηση και μειώνει το εισόδημα.

143. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή;

α. Βασικός στόχος της φορολογικής πολιτικής είναι η είσπραξη εσόδων επαρκών για να καλύψουν τις ανάγκες των δημοσίων φορέων.

β. Βασικός στόχος της φορολογικής πολιτικής είναι ο περιορισμός της φοροδιαφυγής.

γ. Βασικός στόχος της φορολογικής πολιτικής είναι η μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση των πλουσίων σε σχέση με τα χαμηλά στρώματα.

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις που αναφέρονται δεν αντιστοιχεί στον βασικό στόχο της φορολογικής πολιτικής.

144. Προεξοφλητικό επιτόκιο είναι:

α. Το επιτόκιο με το οποίο οι τράπεζες δανειοδοτούν τις επιχειρήσεις

β. Το επιτόκιο που προσδιορίζεται στην αγορά ομολόγων

γ. Το επιτόκιο με το οποίο η κεντρική τράπεζα χορηγεί δάνεια στις τράπεζες

δ.. Το επιτόκιο με το οποίο εξοφλείται ένα στεγαστικό δάνειο

145. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

α. Μείωση του επιτοκίου συνεπάγεται μείωση της προσφοράς χρήματος

β. Μείωση του επιτοκίου συνεπάγεται αύξηση της προσφοράς χρήματος

γ. Μείωση του επιτοκίου συνεπάγεται μείωση των τιμών των προϊόντων του πρωτογενούς τομέα

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι ορθή

146. Ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι ορθή:

α. Ο τόκος αποσκοπεί κυρίως στην εξασφάλιση εσόδων στις τράπεζες

β. Ο τόκος αποσκοπεί κυρίως στην εξασφάλιση αποτελεσματικής κατανομής και χρήσης των χρηματικών κεφαλαίων

γ. Ο τόκος αποσκοπεί κυρίως στην εξασφάλιση εισοδήματος στους καταθέτες

δ. Καμία από τις λοιπές προτάσεις δεν είναι ορθή

147. Το επιτόκιο καθορίζεται από:

α. Τη ζήτηση δανειακών κεφαλαίων

β. Τη ζήτηση και την προσφορά μετοχών του τραπεζικού τομέα

γ. Τη ζήτηση και προσφορά δανειακών κεφαλαίων

δ. Την προσφορά δανειακών κεφαλαίων

148. Η άνοδος του επιτοκίου μπορεί να προκληθεί από:

α. Μία αύξηση της ζήτησης χρήματος

β. Μία άνοδος της προτίμησης για ρευστότητα

γ. Μία μείωση της προσφοράς χρήματος

δ. Όλες τις λοιπές περιπτώσεις που αναφέρονται